

Beseda s manželi Klímovými na Gymnáziu Přípotoční

21. 10. 2013

Helena Klímová

psychoterapeutka, skupinová analytička,
publicistka

Ivan Klíma

literát, pamětník holokaustu

Téma besedy:

- Psychoterapie (Helena Klímová)
- Osobní zkušenost s holokaustem (Ivan Klíma)
- Literární tvorba v době normalizace (Ivan Klíma)

Cíl besedy:

- zprostředkovat studentům setkání s literátem Ivanem Klímou, o kterém se ve 4. ročníku učí v rámci literatury v době normalizace
- vyslechnout zážitky a vzpomínky člověka, který zažil holocaust
- umožnit studentům setkání s psychoterapeutkou Helenou Klímovou, která odpovídala na dotazy především studentů 3. ročníku, kteří si základní problematiku psychoterapie osvojují v rámci ZSV
- rozvoj mezipředmětových vztahů – český jazyk a literatura – základy společenských věd - dějepis

Koordinátorky:

- Mgr. Petra Holubová – organizátorka besedy, garant literární a psychoterapeutické části besedy
- Mgr. Petra Horáková – garant historické části besedy
- Mgr. Dominika Pelikánová – garant psychoterapeutické části besedy

Účastníci besedy:

- studenti zájemci z řad 2., 3. a 4. ročníků

Výstupy z besedy

- zpracování úvahy – zsv, čjl
- zpracování pracovního listu – dějepis
- nástěnka ZSV

- příspěvky do školního časopisu

Ukázka názorů studentů:

Ludimila Filipová, 3.B

„Z paní Klímové sršela jistá vyrovnanost a klid, zároveň ale i vzdělanost a znalost lidské povahy. Dojem z ní tedy byl velice uklidňující, člověk se nemusel bát položit jí otázku, což je pro každého studenta jistě pozitivum.“

Ludimila Filipová, 3.B

„Co je podle mého názoru pro psychohygienu člověka ještě důležité? Podle mého je to žebříček hodnot a s ním související dobrá organizace času. Mít sen, cíl, za kterým si jdeme, je velmi naplňující. Největším dopingem je totiž úspěch.“

Adam Bouček, 2. B

„Celou hodinu a půl jsem dával pozor, jak jen to šlo, a snažil jsem si vzít co nejvíce věcí k srdci a co nejvíce věcí zapamatovat. Možnost takového setkání se neobjevuje každý den. Byl jsem velice rád, že jsem mohl být na besedě s takto zkušenou psychoterapeutkou.“

Kateřina Šimková, 2.B

„Jak jsem tak poslouchala, jak pan Klíma reaguje na položené otázky, uvědomila jsem si, že tento člověk v sobě nechová žádnou skrytou nenávist, touhu po pomstě, či prostou zahořklost. Naopak. To, co během svého života prožil, či byl nucen prožít, ho samozřejmě silně poznamenalo, ale přišlo mi, že svůj život bere do určité míry s nadhledem, optimismem a co víc, tím, že je ochoten se o své zážitky dělit jak formou spisovatelské profese, tak formou právě různých besed, pomáhá lidem, jako jsme my, utvořit si vlastní obrázek o dvou totalitách minulého století, a to jak nacistické, tak komunistické.“

Tereza Procházková, 3.B

„Myslím si, že deprese není problémem pouze dospělých lidí, ale i teenagerů.... Nejdůležitější je mít oporu v člověku, který je nám hodně blízký. Je jedno, jestli to bude kamarád, kamarádka, rodiče, sourozenec, přítel nebo přítelkyně. Myslím tím člověka, u kterého budeme mít jistotu, že ať za ním přijdeme s čímkoliv, tak nám pomůže, poradí a my budeme vědět, že na všechny problémy nejsme sami.“

Helena Čechurová, 3.A

„Dne 21. 10. se konala v naší škole beseda s psychoterapeutkou paní Helenou Klímovou. Když jsem se dozvěděla, že v naší škole budeme mít možnost setkat se s psychoterapeutem, tak mě to velice zaujalo, protože mě vždy zajímalo, jak terapie probíhají, a další konkrétnější informace ohledně této profese. Proto jsem na besedě nemohla chybět.“

Gabriela Josefusová, 3.A

„Každý by měl vždy myslet alespoň trochu pozitivně a hlavně mít radost z maličkostí, protože jinak nás špatná nálada pohltí. A taky mějte na mysli, že nikdy nejste na všechno sami. Přátelé jsou nejlepšími léky na starosti. Žijte veselý život a nenechávejte si ho kazit depresemi!“

Elena Matěvosova, 4.D

„Tento pán, i přesto, že je v pokročilém věku mě překvapil svou vitálností a radostí ze života. Je velmi pozitivní a je vidět, že v sobě nechová žádnou zášť. Choval se velmi mile a byl ochotný zodpovědět jakékoliv naše dotazy.

Jedná se o velmi sympatického člověka, kterému nedělá problém rozesmát třídu plnou studentů. Vyzařují z něj samé dobré vibrace.“

Tereza Severová, 4.C

Během této besedy padlo několik zajímavých otázek a můžu říct, že jsme se toho docela hodně dozvěděli. Rozhodně to nebylo nějaké suché vyprávění, ale byl to příběh, který měl v sobě duši.... I přesto, že je snaha nějak zmonitorovat zážitky těchto lidí do elektronické podoby, nikdy se to nevyrovná osobnímu setkání. Proto si cením této zkušenosti, kterou už další generace nikdy nedostanou.

Veronika Melicharová, 2. B

„Beseda mě ohromila. Je úžasné vidět starého člověka, tak pružného, veselého, vtipného, jemuž zpětný pohled na prožité situace přijdou veselé. Kéž by to tak dělali všichni, ale vím, že to nejde. K takovému okamžiku, aby si člověk řekl, jak moc mu chutnají ta nejchudší jídla (podle pana Ivana byly nejlepší kynuté knedlíky s kávovou omáčkou podávané v pracovním táboře), jak moc je rád, když ho osvobodí i za cenu dalšího útlaku, k takové chvíli musí člověk opravdu dozrát. A růst, ať už v jakémkoliv žebříčku, není otázkou dnů, měsíců, let, ale v rámci celého života, který nám nabídne spoustu postranních uliček, hlavních ulic, nakonec vytoužených domovních dveří.

Co jsem si tedy uvědomila při besedě? Každý život se počítá. Každý si tvoří ideál, sen, sám. A je pouze na člověku, jestli se naplní...“

Viola Řeřábková, 4.D

„Jsem ráda, že jsem se této besedy zúčastnila, protože jsem na žádné podobné nikdy nebyla. Obor psychologie mě zajímá, jelikož se objevuje všude ve světě, kde jsou lidé a je dobré naučit se chápat druhé a tolerovat je.“

Zuzka Košatková, 3.B

„I když jsem ze začátku váhala, zda se besedy zúčastnit, jsem jednoznačně ráda, že jsem tak udělala. Žádné knížky nebo filmy se svojí autentičností nevyrovnají člověku, kterému hledíte do tváře. Já osobně jsem opět získala dojem, že bychom si měli vážit toho, v čem žijeme.“